

**Forsvarets Pensjonistforening
Trondheim**

25 ÅRS JUBILEUM

Forsvar for Trondheim?

Den gamle pensjonistens bønn

av

Bjørn Bruland

Herre, du vet at jeg nå er blitt gammel. Hjelp meg til å leve mine siste dager med verdighet. Løs meg fra trangen til å tro at jeg vet best og derfor bør uttale meg i alle saker ved enhver anledning. Fri meg fra å gjenta endeløse detaljer om egne plager. Gi meg evne til å fatte meg i korthet. Gi meg tålmodighet til å lytte til andre.

Ta fra meg lysten til å blande meg opp i andres anliggende. Minn meg om at dumheter som jeg selv har begått gjør meg lite skikket til å fortelle andre om hvordan de bør innrette sine liv.

Jeg ber ikke om bedre hukommelse, det er så mye jeg helst vil glemme, men fri meg fra å opptre med stahet når min hukommelse ikke stemmer med andres.

Gi meg evne til å se livets alvor uten å bli tungsindig. Gi meg godt humør og lyst til å glede andre. Lær meg å se gode egenskaper hos mine medmennesker og mot til å gi dem anerkjennelse.

Jeg vil ikke være noen helgen. En helgen kan det være vanskelig å leve sammen med, men en gammel, sur person er selve Djevelens verk!

Herre, jeg ber ikke om styrke til å tilgi våre politikere for alle løftebrudd mot oss eldre. Det vil være for mye forlangt, men jeg ber om at du gir våre politikere litt ryggrad så de skjønner at alle løfter som gis skal holdes.

AMEN

GRATULERER MED 25-ÅRS JUBILEET!

av

Forsvarets Pensjonistforening Trondheims leder

Berit Falkberget Engøy
som nylig mottok Kongens Fortjenestemedalje i Sølv
for sin innsats for Forsvaret.

Kjære medlemmer,

Tenk at vi fra en beskjeden begynnelse har nådd et medlemstall på rundt 260 i løpet av disse årene. Det må jo være en bekreftelse på at det er et behov for en slik pensjonistforening. I tillegg har vi fått et Forbund sentralt i Oslo som arbeider for våre interesser, både på de økonomiske, sosiale og velferdsmessige områder.

Den viktigste delen av foreningsarbeidet er allikevel dere medlemmer, som møter opp, deltar på møtene og andre aktiviteter og som er positive til både reiser og andre ”påfunn” som kommer frem.

Dere er kjernen som opprettholder vår forening. Hold frem med det!

Vi i styret takker dere for den støtten vi har fått i disse årene og håper på videre fremgang i kommende år.

Med vennlig hilsen

Berit Falkberget Engøy

(Sign.)

Hilsen fra Forsvarets Pensjonistforbund

Det er med glede jeg hilser Forsvarets Pensjonistforening Trondheim med 25-årsjubileet. Selv om 25 år ikke er noen høy alder innen foreningslivet i Forsvaret, så er det ikke mange av Forbundets 45 foreninger som er særlig eldre.

Det var tidlig på 1980-tallet at tanken om å organisere Forsvarets pensjonister ble satt på agendaen. I de lokale miljøene var det først og fremst ønsket om å opprettholde kontakten med sin tidligere arbeidsplass og sine kolleger som var den drivende kraft i etableringene.

Ved mange militære etablissementer var det på 80-tallet et etablert messeliv, ja sågar i flere messer, og med mange aktiviteter. Det var faste arrangementer med mange sosiale tilbud for messemedlemmer. Det var derfor naturlig at også pensjonistene søkte å samle seg i egne foreninger og med egne arrangementer.

Behovet for å arbeide for at tidligere rettigheter, og ikke minst medlemmenes pensjonsrettigheter, måtte ivaretas av noen. Dette førte til at et 20-talls offiserer og tre sivile samlet seg på Lahaugmoen utenfor Oslo og dannet Forsvarets Pensjonistforbund den 15. april 1983.

Etter at Forsvarets Pensjonistforbund var stiftet, ble det utover på 80-tallet for alvor fart i etableringen av pensjonistforeninger tilknyttet militære avdelinger. Noen steder skjedde det ved navneendringer av eksisterende, og andre steder gjennom stiftelse av nye foreninger.

Selv om Forsvaret omorganiserer, militære avdelinger legges ned og oppgaver endres, vil det fortsatt være "liv laga" for pensjonistforeningene. Vår eksistens er forankret i en overordnet personellpolitikk i Forsvaret, og så lenge vi har et forsvar, vil vi også få pensjonister – unge eller eldre.

Pensjonistforeningen har en viktig funksjon i lokalsamfunnet, ikke minst i arbeidet med å ivareta forsvarsinteressen blant lokalbefolkningen, men også med å være en aktiv pådriver innenfor den kommunale eldreomsorgen. Videre har foreningene en viktig funksjon å fylle innenfor medlemmenes sosiale nettverk. Ta derfor vare på hverandre i hverdagen og nyt pensjonisttilværelsen.

Jeg gratulerer med 25-årsjubileet!

**Arild Kristensen
(Sign.)**

**Leder
Forsvarets Pensjonistforbund**

Hilsen fra Luftkrigsskolen ved 25 års Jubileet.

Etter å ha vært i arbeid i mange år, blir arbeidsplassen og kollegene en viktig del av tilværelsen og, for de aller fleste, en viktig del av ens sosiale liv. Når pensjonsalderen treffer en, blir alt dette borte. Mange vil gjerne holde kontakten med sin gamle arbeidsplass. Dette går bra en stund, men etter noe tid synes avstanden til den gamle arbeidsplassen å bli stor. Det er flere grunner til dette. Ofte er det store utskiftninger av medarbeidere, slik at de man jobbet sammen med, flytter. Tiden går også videre, mange av de arbeidsoppgavene en kjente, faller bort mens nye kommer til, og det blir lite å snakke om.

Når dette skjer, er det viktig å ha et sted å gå, slik at en kan møte andre som har hatt sitt virke med den samme arbeidsgiveren. En pensjonsforening er og skal være et møtested som skal fylle noen av de hullene som oppstår når mennesker går av for aldersgrensen.

Forsvaret er nettopp en slik arbeidsplass hvor skiftningene er mange og kommer hyppig. I tillegg er virksomheten spredd på mange avdelinger. For dem som har hatt Forsvaret som sin eneste, eller i alle fall siste, arbeidsgiver, er det derfor enda viktigere å ha et sted å møtes. Ikke minst gjelder dette i Trondheim, der Forsvaret over de ti siste årene nesten er blitt utradert fra det lokale kartet. For tidligere Forsvarsansatte her blir pensjonistforeningen et meget viktig bindeledd, ja nesten det eneste.

Det er derfor med stor fryd at jeg opplever Forsvarets Pensjonistforening Trondheim som nettopp det møtestedet en slik forening må være, for å fylle de behovene tidligere forsvarsansatte har for et felles møtested. Jeg opplever en mengde aktive mennesker som med stor iver holder sammen og står på til felles beste for pensjonistforeningen. Dere synliggjør stor interesse for deres tidligere arbeidsgiver, og er alltid ”på hugget” etter å holde dere oppdatert på hva som skjer med og i Forsvaret. Det har vært lett å være en av dem som har hatt oppgaven med å formidle informasjon om Forsvaret til dere i foreningen.

Som en av meget få gjenværende avdelinger i Trondheim, stiller Luftkrigsskolen et kontor tilgjengelig for Pensjonistforeningen. Det er en tjeneste vi yter med glede så lenge foreningen ønsker å benytte seg av den.

På vegne av Luftkrigsskolen og Luftforsvaret gratulerer jeg forsvarspensjonistene i Trondheim med 25 års jubileet, og ønsker all lykke med foreningen de neste 25 årene.

De beste hilsener fra

**Kristian Lund
Oberst
Sjef Luftkrigsskolen**

HISTORIKK

EN NY ORGANISASJON SÅ DAGENS LYS

Oppstarten av en organisasjon som skulle omfatte Forsvarets pensjonister kom fra generalmajor Heming Synnevåg, som i Forsvarets Forum orienterte om at Forsvarssjefen, general Sverre Hamre, i et intervju hadde uttalt en omsorg for det personell som var blitt pensjonert og ”kastet” ut fra sine avdelinger. Dette var i 1981. Det var allerede da opprettet foreninger med dette formålet, bl a i Luftforsvaret. Så ble ti nye foreninger startet i 1982. Tanken oppsto da om å samle disse foreningene under en paraply, Forsvarets Pensjonistforbund. På Lahaugmoen ble det holdt et konstituerende møte 15. februar 1983. Det møtte seksten representanter fra de da eksisterende seksten foreningene. Disse omfattet da ca 600 medlemmer. Det ble vedtatt at alle pensjonister fra Forsvaret, både militære og sivile, kunne bli medlemmer. Målet var å forsvare opptjente rettigheter, og oppta som medlemmer både etterlatte samt ektefeller og samboere. Som første formann i Forbundet ble valgt Jack Helle, mannen som startet det hele.

I Trondheim hadde Hans Chr. Eggen vært i kontakt med Jack Helle, og han satte seg i spissen for å opprette en forening i Trøndelag. Da det til en begynnelse omfattet flere steder i Trøndelag, ble navnet Forsvarets Pensjonistforening i Trondheim og omegn. I det første styret satt representanter både fra Stjørdal, Verdal og Levanger. Stiftelsesdato var 8. januar 1984. På det konstituerende møtet, som ble holdt i HV-huset i Elvegaten, var 33 medlemmer til stede. Det ble fremlagt forslag til lover for foreningen og forslag til kontingent på kr. 75,- pr år. Disse forslagene ble vedtatt. Videre ble det foretatt valg, og det første styret besto av følgende: Hans Chr. Eggen, formann – John Sagør, nestformann – Sigurd Rossvoll, sekretær og Thorleif Dahl-Johansen, kasserer. 3 varamenn og 2 revisorer ble også valgt.

HANS CHRISTIAN EGGEN – STIFTEREN I TRØNDELAG

Eggen ble pensjonert fra 5. Sanitetskompani, hvorhan tjenestegjorde ved intendanturen. Han var kaptein ved sin fratredelse. Han var en handlekraftig mann, og etter kontakten med Jack Helle satte han i gang med verving av medlemmer til en lokal pensjonistforening, først i den nærmeste krets. Budskapet spredte seg, og da det konstituerende møtet ble holdt var det allerede 33 medlemmer til stede.

Under Eggens ledelse ble foreningen et møtested for områdets pensjonister, med faste møter og program. Han tok opp problemet med møtested både for styremøter og medlemsmøter. Medlemsmøter ble bl a holdt i Lottebu i Erkebispegården, hos DKT i Munkegaten, i Folkebiblioteket eller i Persaunet leir.

Etter en del flakkinger fikk foreningen et fast tilholdssted i Hornemansgården på Torvet i Trondheim. Samtidig ble det bestemt at foreningen skulle melde seg inn i Pensjonistenes Fellesorganisasjon som holdt til i Hornemansgården. Det innebar en del medlemsfordeler som kom medlemmene til gode.

Etter hvert som nye foreninger ble opprettet i Stjørdal, Verdal, Levanger og Ørland, ble det besluttet å endre navnet til Forsvarets Pensjonistforening Trondheim.

Mange viktige saker ble tatt opp og fikk sin løsning i samband med Forbundet. På medlemsmøtet for FPF for Trondheim og Omegn på Luftkrigsskolen 29. november 1985 var det kommet gjester fra Forbundet, Jack Helle og Arne Svendsen. Disse orienterte om aktuelle pensjonssaker, særlig samordningsloven som slår så galt ut for mange pensjonister. Også på Årsmøtet 13. mars 1985 på Luftkrigsskolen var begge tilstede for å oppdatere medlemmene om saker det ble arbeidet med, lønnsoppjøret og igjen samordningsloven.

AKTIVITETER

Planene om en tiltakskomité hadde lenge stått på agendaen i foreningen. Aktiviteten var alt for liten, og det trengtes medlemmer med planer for både turer, foredragsholdere og andre tiltak. Den første komité som ble oppnevnt på årsmøtet 1986 var: Ole B. Hyldmo, Thorleif M. Moe og Ingjald Engdal. Til medlemsmøtene inviterte styret foredragsholdere som orienterte om aktuelle saker. Fra Forbundet kom også medlemmer fra sentralstyret. Det var mange vanskelige saker som det måtte forhandles med departementet om. Enkepensionene var aktuelle områder som gjaldt mange medlemmer. Forbundet fikk også gjennomslag for at pensjonistene skulle få beholde sine I-kort. Senere ble det aktuelt å bytte ut de gamle med nye, noe som skaffet foreningene rundt om i landet meget arbeide.

Bestemmelser for Forsvarets pensjonister med familie og deres rett til å følge Forsvarets fly ble vedtatt som en prøveordning for seks måneder. Også pensjonistenes adgang til overnatting på de militære avdelingers messer ble vedtatt. Dette var gode ordninger som gjorde at pensjonistene kunne besøke sine gamle avdelinger og eventuell familie eller kjente på de steder i landet hvor de tidligere hadde tjenstegjort.

Nå ble det også fart i reiseprogrammet. Thorleif Moe ble valgt til sekretær på årsmøtet i 1991, og da var hans kone, Kirsten Moe allerede i Aktivitetskomitéen.

Også Klara Øyangen og Arne Nesvold var med her. Sammen arrangerte disse et reiseprogram med tilbud av både innenland- og utenriksreiser. Også dagsreiser i nærområdet var populære. Reisearrangørene var ivrige etter å få med pensjonistene. Vi var vel rolige og hadde god råd.

Kirsten og Thorleif Moe

Listen over arrangementer i disse årene er imponerende, og dokumenterer at Aktivitetskomitéen viste initiativ og energi i sitt arbeid, noe de skal ha stor takk for.

Kirsten Moe bestemte seg for å trekke seg fra Aktivitetskomitéen fra 25 februar 1997. Thorleif Moe hadde også sagt fra seg sekretærvervet etter mange år. Det ble betemt å kjøpe et smykke til Kirsten Moe som takk for innsatsen i mange år.

På de følgende sidene viser vi eksempler på turer som har vært arrangert.

Røros 1991

Espedal Fjellstue 1993

Hitra 1995

Polen: Krakow – Warszawa 2003
Gamlebyen i Warszawa

St. Petersburg 2004
Lunch i Vinterpalasset

Sommertur på Femunden 2006
Vi nyter sommeren på dekk

Høsttur Bodensjøen – Alsace 2006

Sommertur til Falstad – Tautra 2007

Høstcruise på Donau 2007

Sommertur Vekstarstua 2008
Radiomusset Selbu

Høsttur til Orknøyene – Skottland 2008
Sightseeing Edinburgh Castle

ANDRE KULTURAKTIVITETER

Mange interessante foredragsholdere fra Forsvaret og fra andre institusjoner har belært oss om mange forskjellige områder i samfunnet. Honorarene har vært heller sparsomme, men de fleste har fått en seidel eller lysteme med Forbundets logo eller en bok med militært innhold.

Avslutning før sommeren har vært markert med et museumsbesøk med lunch etterpå. Vi har besøkt Sverresborg Trøndelag Folkemuseum, Ringve Musikkhistoriske Museum, Det Jødiske Museum og Middelaldermuseet i Suhmhuset. Alle møtene har vært godt besøkt.

Julelunchen ble i mange år avviklet ved Luftforsvarets stasjon Gråkallen, inntil stasjonen ble nedlagt. De senere årene har det derfor vært Julelunch på Luftkrigsskolen. Dette har i alle år vært et populært tiltak.

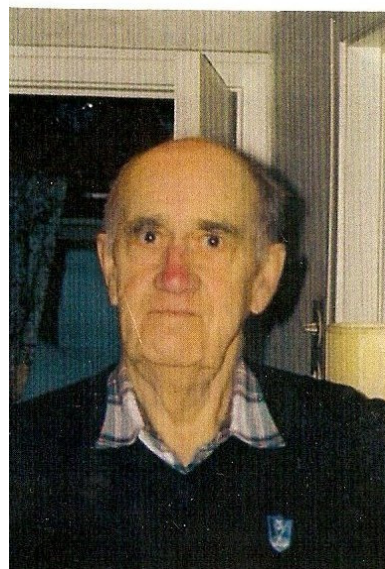
NY LEDELSE – ETTER 11 ÅR.

På årsmøtet i 1995 ble det for første gang et ”regjeringsskifte” i foreningen. Det ble fremholdt at nå måtte det velges inn en formann fra en annen våpengren. Valget falt på Asbjørn Pettersen fra Luftforsvaret. Han beskriver selv hvilke følelser han hadde etter at han overtok formannsklubben:

Asbjørn Pettersen forteller fra sin periode som leder av Forsvarets Pensjonistforening Trondheim.

Det var både skremmende og overraskende at jeg skulle bli valgt til ny leder etter Hans Chr. Eggen. Han hadde jo hatt kommandoen helt fra starten i januar 1984. Grunnen for lederskiftet var vel den at mange ønsket at personell fra andre forsvarsgrener enn Hæren burde komme inn i styret. På første medlemsmøte takket jeg bl a Eggen for det grunnleggende arbeidet han og hans medarbeidere hadde nedlagt for Pensjonistforeningen, og håpet at det nye styret kunne trekke vekslers på de rike erfaringene de hadde tilegnet seg.

Med små endringer ble foreningens arbeidsmetode videreført. Vi hadde først våre styremøter i Hus 19 i Persaunet leir, men etter en tid måtte vi flytte til Hus 10.

Jeg vil også fremheve at vi hadde entusiastiske medarbeidere i styret. Uten forkleinselse for andre må jeg nevne fru Kirsten og herr Thorleif Moe. Sekretær-arbeidet ble gjennomført meget tilfredsstillende, og fruene sørget for både severing og diskusjon. Vi satte igang med aktiv medlemskampanje, og jeg mener vi lyktes bra med det. Møtelokalet i 2. etasje i Hornemansgården ble for trangt, og gleden var stor da vi fikk flytte ned i "Storstuen" i første etasje.

Årenes store møte var Julemøtet på Luftforsvarets stasjon Gråkallen. Her fikk vi gratis servering av beste sort og de som ønsket en akevitt til ribba, fikk det, selv om de måtte betale en liten avgift for den. Det hendte vel også at stemningen var "løftet" på bussturen hjem. Transport med buss var det aldri problemer med – DKT var alltid villig.

Også på de månedlige medlemsmøtene var vi heldige med å få foredragsholdere uten at det kostet oss annet enn gratis kaffe og en liten gave i form av et krus eller en lysestake med Pensjonistforbundets logo.

Dataalderen gjorde også sitt inntog, noe ikke alle – da meg selv innbefattet – mestret. Det ble forsøkt og feilet. Heldigvis hadde vi Berit i bakhånden. Hun behersket både PC'en og skriveren slik at vi etter hvert slapp å håndskrive både datalister såvel som innkallelser til og referater fra møtene.

Reisevirksomheten ble i årene aktivisert og vi fikk endret litt på formen for visningsturer – en ordning som medførte litt turbulens – men også dette gikk seg til.

Jeg ser tilbake på mine 7 år som leder som en givende tid for meg selv – forhåpentligvis også for medlemmene. Vi hadde et godt forhold til Forbunds-styret og til de militære avdelinger i Trondheimsområdet.

Det som i dag bekymrer meg er reduksjonene av Forsvaret og spesielt i Trondheimsområdet. Det blir vanskelig å rekruttere personell – både sivile og militære – fra Forsvaret når avdelingene forsvinner. Jeg må likevel berømme det sittende styret for den jobben de har utført spesielt med medlemsverving og reisevirksomhet.

Til slutt ønsker jeg foreningen lykke til i sitt arbeide i kommende år – jeg ser det som viktig at arbeidet for Forsvarssaken viderføres og gjerne i samarbeid med Trondheim Forsvarsforening!

*Asbjørn Pettersen
(sign.)
Tidligere leder*

Under Asbjørns ledertid vokste foreningen til ca. 265 medlemmer, et utrolig resultat, især etter som Forsvaret begynte å legge ned stadig flere avdelinger rundt om i landet, spesielt i Trøndelag, som ble ribbet for sine forsvars-installasjoner etter hvert. ”Munn til munn”-metoden virker imidlertid fortsatt, og vi fremhever sterkt at i en forsvarpensjonistforening treffer du gamle kolleger, venner og kjente som du kanskje har bodd sammen med og har hatt familie og skolebarn sammen med.

Arbeidet i foreningen fortsatte i samme spor som nå var lagt. Fast møtested, et interessant kåseri/innlegg fra en aktuell kåsør, orienteringer om våre rettigheter som pensjonister i kommunen og orienteringer fra sjefer for de få gjenværende avdelinger i Trondheim eller andre aktuelle emner. Så er det kaffe med rundstykke og vaffel, samt åresalget, som er like spennende hver gang. Vinner jeg, eller slipper jeg denne gangen? Åresalget bidrar vesentlig til å dekke utgiftene med møtene, slik at vi ikke ”går nenedom og hjem”, som det heter. Økonomien i foreningen er rimelig god.

Etter at det ble innført egne program for rapportering av medlemsoversikter og nye regnskapsprogram, er det blitt enklere å skrive ut medlemsgiro og dermed holde oversikt over medlemsmassen. Her har Forbundet kjøpt inn programmer som erstatter de vi hadde tidligere. Disse fungerte meget godt i sin tid, men det skjer som kjent en rivende utvikling innen dataverdenen.

Når vi ser gjennom årsberetningene for årene som har gått, avspeiler disse en stor interesse for et vidt område som omfatter samfunnsspørsmål, eldresaker, kultursaker for ikke å nevne de rent forsvarspolitiske.

Vi vil fremheve kvinnene i foreningen vår. Enten de er ektefeller, samboere eller de selv har vært tilsatt i Forsvaret, så stiller de opp frivillig. På hvert møte blir det spurt om hjelp til åresalg og trekning, og det er som oftest kvinnene som melder seg.

SAMARBEIDET MED FORSVARETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet etablerte Regioner, hvor foreninger i samme området samarbeidet om saker av felles interesse. Representanter for foreningsstyrene i hver region møtes hvert annet år for å velge et medlem med varamann til Landsstyret.

Alle lokalforeningene kalles inn til Landsmøte i Forbundet hvert annet år. Da møter leder og et antall øvrige delegater etter foreningens størrelse. Lederkonferanse holdes i de mellomliggende år. Dette er meget nyttige møter, og vi blir invitert til å ha innflytelse på Forbundets arbeid. Sammen utgjør vi en såpass stor gruppe at vi kan få en viss innflytelse i samfunnet på områder som bl a angår våre fremtidige pensjoner. Vi samarbeider meget godt med Forbundet, og vi får også god hjelp og støtte derfra.

FREMTIDEN – HVA BRINGER DEN?

Etter at Forsvaret har ”omorganisert” og bygget ned de fleste militære institusjoner, avdelinger og oppsetninger, vil antall befal og forsvarsrelaterte stillinger minke betydelig i årene som kommer. Det vil derfor bli færre pensjonister som kan være interessert i å være medlem vår forening. Samtidig vet vi at de eldste etter hvert faller fra. Skal vi få fristet de blivende pensjonister med hos oss, må vi ha noe å tilby. Nøkkelord her kan være: Gode kolleger, interessante møter, god oppfølging av informasjon om aktuelle saker, en synlig innflytelse når det gjelder våre forhold som pensjonister og hyggelige og spennende turer.

AVSLUTNING

Vi vil ved denne anledningen ganske spesielt nevne et av våre trofaste medlemmer fra Sjøforsvaret, Bjørn Bruland. Han har gjennom mange år bidratt med kåserier, opplesninger av dikt som f eks ”Terje Vigen”, har gitt utlodningsgjenstander som han har laget selv og ikke minst, han har deklamert egne dikt for oss. Med velvillig tillatelse fra forfatteren er to av hans produksjoner gjengitt først og sist i Jubileumsheftet.

Bjørn har nå – dessverre for oss - flyttet til Stavanger.

En vanlig pensjonist

*Vi pensjonister beskrives som tufsete og grå
Folk blir forvirret og kan ikke forstå
at i hjerte og sinn er vi like som før,
at ungdommens gnist gløder helt til vi dør!
Vi er ikke rike, men greier oss vel
på ordninger vi har arbeidet for selv.
Vi kjenner vår plass og vil forsvare den godt
mot alle som hevder vi har det for flott!
Vi skal føre vår strid med styrke og list!
Vi skal ”stå på krava” for den norske pensjonist!
Og hvem den norske pensjonisten er
fremgår av diktet jeg vil deklamere her.*

Bare hør:

*Du kan se dem på byen, helst mellom elleve og to.
Han har lue og slips, press i buksa og blankpussa sko.
Han retter ryggen så godt han kan.
Han var nok en gang en stilig mann.
Hun er også pen i klærne,
hatt og veske og skjørtekant sømmelig nedenfor knærne.
Bak de fine rynkene synes det godt
at hun i sin ungdom var feiende flott!
De går arm i arm eller leier hverandre.
Hun bestemmer farten og hvor de skal vandre.*

*Både Rema og Bunnpris er med i hennes rute.
Hun handler og handler mens han venter ute.
Han sier han får feber og voldsom smerte
i hele kroppen, ikke minst i hjertet
hvis han skal være med å handle kolonial.
Han påstår at han rett og slett kan bli gal!
Men senere, når de kommer til en jernvarehandel
viser han straks en annen vandel!
Da raser han inn som et olja lyn
og er gladeste gutten i hele by'n.*

*Som regel får de lyst på kaffe og kaker.
Han foreslår forsiktig å gå til en baker
og kjøpe noen boller å ta med seg hjem.
Du får flere stykker for bare kroner fem!
Men hun er ikke interessert i det.
Hun vet om et rimelig, hyggelig sted
og leier han med seg til Pensjonisten
og overser helt at han har tapt gnisten!*

*Han er bekymret for om pengene vil rekke.
Det er så mye pensjonen skal dekke.
Barna trenger båter og biler for å leve
og barnebarna må ha mobiltelefon og TV.
Så kjøper han forsiktig en krøllete vaffel
mens hun tar en rett som må spises med gaffel.
Hun prater med folk som han slett ikke kjenner
og påstår at alle er gamle venner,
men han er ikke interessert i sykdom og slikt.
Han har mer enn nok med sin egen gikt.*

*Han er trett og lei når de siden rusler hjem,
men hun er oppglødd og gir ham en klem.
Hun har handlet, sett folk og levd livet på nytt.
Han har brukt penger og føler seg snytt,
og han gir seg et løfte som han snart vil glemme
at neste gang skal han heller bli hjemme!*

*Dette paret er ikke originale.
De er heller ikke spesielt banale,
men de skiller seg ut fra andre ”-ister”
som: Artister, nudister, kommunister og kapitalister
fordi de er helt alminnelige pensjonister.
Men det var de som bygde opp landet vårt
og de sparte seg ikke, men arbeidet hårdt!
Snekret det sammen med nøysomhet og slit,
murte det opp, bit for bit.*

*De var slitne, gudbedre, da det endelig ble kveld
og de tok med sin arbeidsplass et siste farvel,
men da var Norge blitt verdens rikeste land
takket være deres arbeid, hand i hand!*

*For denne utrolige prestasjon
Fortjener de takk fra en hel nasjon,
men takken behøver ikke være så stor.
Pensjonister venter ikke gaver eller bevingede ord.
Nei, la oss bare få beholde våre hjem og sparepenger
og ikke bli skattet til armod lenger!*

*Hvorfor skatte pensjonister så hardt at de blør?
Vi har jo betalt skatt av våre penger mange ganger før!
Det synes så forferdelig urimelig
at vi pensjonister skal flås mens aksjespekulantene går fri!
Og våre politikere, da, som bevilger seg selv så store summer
og gir blanke blaffen i om vi eldre går under!*

*Men ved kommende valg har vi en enestående sjanse
til å ta en fryktelig, sviende revansje.
Hvis vi legger våre stemmer i samme kopp
kan vi få inn på Tinget en pensjonisttropp
som kan endre alle lover og lister
slik at stortingsrepresentantenes goder blir overført til oss pensjonister
og alle pensjonister og deres etterlatte
skal selvfølgelig for alltid slippe å skatte!*

*Moromannen Torkelsen, som ikke er morsom lenger,
men prøver å skaffe seg PR og penger
ved å kaste skitt på gamle pensjonister.
Ham skal vi ikke kverke selv om det frister.
Nei, vi skal gi ham en sydentur og masse bananer
så han kan få leke med andre bavianer
og klatre i trærne og fjerte og gneldre
uten å bli plaget av styrtrike eldre!*

*Det er moro å drømme og spøke om makt,
men de som vil trå på oss skal ta seg i akt!
Vel er vi stille, ja nesten stumme,
men misfortå ikke – vi er ikke dumme.
En sovende bjørn kan være treg i starten,
men vakt deg vel når den får opp farten!
Vi er mange tusen og når vi står sammen
er det vi som bestemmer både innhold og rammen!*

*Bjørn Bruland
(Sign.)*

Hornemansgården – Vår møteplass!